

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคมอย่างกว้างขวาง ในการพัฒนาประเทศนั้น จะต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ เป็นองค์ประกอบ และปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือ ทรัพยากรมนุษย์ หากประชาชนชาวไทยเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีสุขภาพดี มีสมรรถภาพและประสิทธิภาพในการทำงานสูง ประเทศชาติก็จะเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ในทางตรงข้าม ถ้าพลเมืองไทยด้อยคุณภาพ การพัฒนา ก็จะดำเนินไปอย่างช้ามากดังที่ ฌ็อง โฌ ล็อง (2525 : 11) ได้กล่าวไว้ว่า "ประเทศใดก็ตามมีคนที่มีคุณภาพเป็นพลเมือง ประเทศนั้นจะกระทำการใดสำเร็จลุล่วงความปรารถนาทั้งปวง ในทางตรงข้ามประเทศใดมีคนที่ยาดคุณภาพเป็นพลเมือง ประเทศนั้นจะกระทำการใด ไม่ว่าจะลงทุนด้วยจำนวนมากสักเพียงใด ในการนั้น เมื่อคนปฏิบัติยาดคุณภาพ ผลงานก็ย่ำแย่ยาดคุณภาพไปด้วย บางทีอาจจะล้มเหลวขาดทุนล้มจมไปเสียก็ได้"

เยาวชนไทย ถือว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุด อาจเปรียบได้ว่า เป็นหัวใจของชาติ อนาคตของประเทศชาติ จะเจริญรุ่งเรืองหรือพัฒนาได้มากหรือน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับเยาวชนของชาติ

เป็นที่ยอมรับกันว่า ครู เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดคนหนึ่งในการที่จะช่วยให้เยาวชนเติบโตขึ้น เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของชาติ เพราะครู เป็นผู้ที่รับผิดชอบทางด้านการศึกษา การพัฒนาการ เจริญเติบโต ตลอดจนการส่งเสริมความเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพสำหรับประเทศชาติสืบต่อไป ในการที่ครูจะปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของตนให้บังเกิดผลดีนั้น องค์ประกอบที่สำคัญก็คือ ครูจะต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจ เหตุการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ ซึ่งในปัจจุบันได้รับการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าไปอย่างมากมาย วิธีการแสวงหาความรู้ของครูนั้น สามารถทำได้หลายวิธีและวิธีซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า สะดวก สบาย รวดเร็ว มีความรู้ทันต่อ

เหตุการณ์ และความเจริญก้าวหน้า คือ การแสวงหาความรู้ โดยการอ่านจากวารสารต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวารสารทางการศึกษา

วารสาร (Periodical) เป็นสิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่งที่มีกำหนดการพิมพ์ที่แน่นอนหรือค่อนข้างแน่นอน เช่น รายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน รายสองเดือน รายสามเดือน รายครึ่งปี รายปี และอื่น ๆ เป็นสิ่งพิมพ์ที่ตีพิมพ์เรื่องต่าง ๆ รวมอยู่ในเล่มเดียวกัน เขียนโดยผู้เขียนหลายคน อาจเป็นเรื่องในแนววิชาเดียวกันหรือไม่ก็ได้ (วิสิทธิ์ จินตวงศ์ 2520 : 256)

ในด้านความสำคัญของวารสารนั้น ส้าภา วราจตุร (2506 : 5-9) ได้กล่าวถึงบทบาทของวารสารในฐานะที่เป็นสื่อมวลชน ซึ่งมีบทบาทและอิทธิพลต่อวงการต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อวงการศึกษา จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้วงการศึกษากำลังศึกษาค้นคว้าหาวิธี และโอกาสที่จะใช้สื่อมวลชนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการสอนในระดับต่าง ๆ อย่างรีบด่วน ทั้งนี้เพราะในวงการศึกษายอมรับว่าเมื่อได้ใช้สื่อมวลชนเหล่านั้นอย่างถูกต้องแล้วจะเป็นอุปสรรคที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบังเกิดผลดี

วารสารเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า วิจัยที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพราะวารสารให้ความรู้ซึ่งค้นพบใหม่ ๆ ทฤษฎีต่าง ๆ ที่มีผู้คิดค้นขึ้นมา มักจะพิมพ์ลงในวารสารก่อนเล่มอื่น ดังนั้นวารสารจึงมีเรื่องราวหรือบทความต่าง ๆ ที่ประกอบไปด้วยความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นแก่นสารทันต่อเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ โดยเฉพาะวารสารเฉพาะวิชาทุกสาขา (กระทรวงศึกษาธิการ 2513 : คำนำ)

ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วารสารเป็นสื่อมวลชนที่สำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะวารสารมีคุณค่าในการให้ข่าวสาร ความเคลื่อนไหวข้อคิดใหม่ ๆ ทั้งในทางทั่วไปและในทางวิชาการต่าง ๆ ซึ่งสามารถสนองความต้องการ การรับรู้ข่าวสารและการค้นคว้าวิจัยของผู้อ่านได้ เพื่อความเป็นคนที่สมบูรณ์ เพื่อที่จะให้ชีวิตมีความหมาย การงานมีประสิทธิภาพ และเป็นคนที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ (แมนมาลี ชวลิต และสิรินทร โปดียง 2511 : 13)

นอกจากจะมีความสำคัญในด้านสติปัญญาที่ทันสมัยแล้ว วารสารยัง เป็นบันทึก
แนวโน้มของความคิดเห็น ความสนใจของผู้อ่านในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งด้วย วารสารฉบับ
ใหม่ให้ข้อเท็จจริงที่เป็นแนวความคิด และพัฒนาการของ วิชา ส่วนวารสารฉบับเก่า เป็นบันทึก
แนวความคิด ปัญหา และความสำเร็จในวิชาการต่าง ๆ (วิสิทธิ์ สันตวงศ์ 2513 : 300-301)

ด้านคุณค่าของ วารสาร สุวิมล พรหมประกาย (2516 : 8) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้กว้างขวางขึ้น ข่าวดังและสารคดีบาง เรื่อง อาจช่วยสร้าง
เสริมเพิ่มพูนความรู้ในวิชาที่เรียนให้กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้เป็นคนที่ยึดต่อเหตุการณ์
และสามารถปรับตัวเข้ากับเหตุการณ์ความเป็นไปของ การ ดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างดี
อีกด้วย
2. ช่วยปลูกฝังนิสัยให้เป็นคนรักการ อ่าน มีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาความรู้
เพิ่มเติมอยู่เสมอ
3. ช่วยให้ผู้อ่านมีความคิดวิจารณ์เนื้อหา และ เรื่องราวต่าง ๆ จากการอ่านและ
ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4. ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวและการ คิดค้นประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ และให้ความ
รู้รอบตัว
5. ให้ความรู้โดยตรงแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชุมชนทั้ง ในประเทศและ
ในโลก
6. วิจารณ์ข่าว เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความคิดเห็นต่าง ๆ

โลลีย์ (Lyle 1967 : 268-269) กล่าวว่าวารสารเป็นอุปกรณ์การเรียน
การสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งห้องสมุดของสถาบันทางการศึกษาได้จัดไว้ให้เรา สามารถใช้
วารสารประกอบการเรียนการสอนได้ทุกวิชา และทุกระดับการศึกษาตามเนื้อหาของวารสาร
แต่ละประเภท

เกตลี่ (Gate 1962 : 88) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ วารสารไว้ดังนี้

1. วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีเรื่องราวใหม่ ๆ ในวิชาการต่าง ๆ โดยเฉพาะในสาขาของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สัตติ การเมือง และเศรษฐกิจศาสตร์
2. วิชาการใหม่ ๆ แนวคิดใหม่ ๆ จะไม่พบในหนังสือแต่จะพบในวารสาร
3. แนวโน้มของความสนใจ หรือความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในวารสารจะติดตามได้ง่ายในตรรกะวารสาร วารสารฉบับใหม่จะแสดงถึงการประชาสัมพันธ์สิ่งที่ยั่งยืนและฉบับเก่าจะเป็นการบันทึกความคิดปัญหาและความสำเร็จที่ผ่านมาแล้ว
4. บางส่วนของหนังสือจะตีพิมพ์ครั้งแรกในวารสารก่อนแล้วจึงรวบรวม เรียบเรียงนำไปพิมพ์รวมเล่ม
5. วรรณกรรม วิทยานิพนธ์ในวารสารจะช่วยทำให้อาชีพครู แพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักกฎหมายและกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ยั่งยืนอยู่เสมอ

นอกจากความสำคัญดังกล่าวมาแล้ว ชอร์ และนิล (Shores 1954 : 145) and (Neal 1971 : 70) ได้สรุปคุณค่าของวารสารไว้ว่า วารสารเป็นหนังสือที่มีบทความที่ยั่งยืน เนื้อหาสั้นกระชับ อ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย ใช้กันทั่วไปได้ง่าย มีความเชื่อถือได้

สรุปความสำคัญของการอ่านวารสาร จะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ มีนิสัยรักการอ่าน การค้นคว้า เกิดแนวความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ รู้จักคิดวิจารณ์ และตัดสินใจปัญหาได้อย่างมีความเชื่อมั่นและมีเหตุผล สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกสภาวะและสถานการณ์

ประเภทของวารสาร (Types of Periodical) ในการแบ่งประเภทของวารสารหรือนิตยสารอาจแบ่งได้หลายแบบ สำหรับการแบ่งประเภทใหญ่ ๆ นั้น รัตนาศักดิ์ วชิรปรัชญาพจน์ (2522 : 2) แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

1. ประเภททั่วไป หมายถึง นิตยสารที่มุ่งให้ความบันเทิงเป็นหลัก อาจมีเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ แทรกอยู่ด้วย เช่น สตรีสาร สกุลไทย ทำเมืองไทย เป็นต้น
2. ประเภทข่าวเชิงวิจารณ์ ได้แก่ วารสารที่สืบหาความเกี่ยวข้องกับข่าววิเคราะห์ข่าวและบทความเชิงวิจารณ์ลงไปด้วย เช่น สยามใหม่สู่ออนาคต สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ เป็นต้น

3. ประเภทวิชาการได้แก่ วารสารที่ตีพิมพ์บทความทางวิชาการสาขาต่าง ๆ ครอบคลุมบทความสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะ เช่น วารสารห้องสมุด วารสารศึกษาคาสตร์ วารสารคณิตศาสตร์ เป็นต้น หรือรวบรวมบทความหลายสาขาวิชา เช่น วารสารธรรมศาสตร์ พัฒนบริหารศาสตร์ เป็นต้น

วารสารทางการศึกษา (Educational Journal) เป็นวารสารทางวิชาการที่ได้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญในการจัดทำเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาโดยตรง จึงมีความสำคัญสำหรับครูในทุกระดับการศึกษา คุณค่าของการอ่านวารสารทางการศึกษานั้นจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความก้าวหน้าใหม่ ๆ ทางการศึกษาให้แก่ครูโดยตรง เช่น การให้ความรู้ทางด้านที่เกี่ยวกับการสอน งานการวิจัยแขนงต่าง ๆ ปัญหาการบริหารการสอนและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจลึกลับและการปฏิบัติและการปฏิบัติของครู นอกจากนี้ยังให้ความรู้ในวิชาการแขนงอื่น ๆ แก่ครู ช่วยกระตุ้นให้ครู เกิดความกระตือรือร้นสนใจในการศึกษา เพื่อที่จะได้พัฒนาคุณภาพของเยาวชนของชาติ ตลอดจนตนเองให้มีประสิทธิภาพ

ดักลาส (Douglass 1964 : 1964:194) ได้กล่าวถึงความสำคัญเกี่ยวกับวารสารทางการศึกษาไว้ว่า การอ่านวารสารทางการศึกษาเป็นวิธีที่สำคัญ และมีคุณค่าประการหนึ่งสำหรับครู ในการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทางการศึกษาใหม่ ๆ ในวารสารทางการศึกษามีการพิมพ์บทความและรายงานการวิจัยซึ่งจะเกี่ยวข้อง กับหัวข้อในหลักสูตร เนื้อหาวิชาต่าง ๆ และในบางครั้ง อาจจะมีพิมพ์เป็นเรื่องหนึ่ง เรื่องใดโดยเฉพาะ ครูที่มีความปรารถนาจะปรับปรุงความรู้ของตนเอง ควรจะบอกรับเป็นสมาชิก วารสารทางการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งฉบับ โดยเฉพาะวารสารที่ให้ประโยชน์แก่วิชาที่ตนสอนอยู่ในโรงเรียนอาจจะเป็นผู้เลือกวารสารที่เหมาะสมให้แก่ครู เท่าที่จะหาได้ เพื่อจะได้ช่วยเป็นศูนย์กลางของครูในการแสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาการแขนงต่าง ๆ เมื่อหลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลง วารสารทางการศึกษา ก็จะเสนอบทความเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้อันสำคัญ ๆ ขอบเขตและลำดับขั้นของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในทุกชั้น อย่างไรก็ตามขอบเขตของการใช้วารสารทางการศึกษาในโรงเรียนนั้นต้องขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้บริหาร โรงเรียนและความร่วมมือร่วมใจของคณะครูในโรงเรียนด้วย

นอกจากความสำคัญของ วารสารทางการศึกษา ดังกล่าวแล้ว การแสวงหาความก้าวหน้าให้แกตนเอง อยู่เสมอ นั้น เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูทุกคน กิจกรรมทางการสอนของครูจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ และต้องแสวงหาความก้าวหน้าทางด้านการศึกษารวมทั้งบทบาทของหนังสือ ทางการศึกษาต่าง ๆ ด้วยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีนักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอนะไว้ดังนี้คือ

เบ็นท์ และแมคเคน (Bent and Mccann 1960 : 80-81) ได้กล่าวถึงความก้าวหน้าทางด้านการให้บริการแก่ครูที่สำคัญวิธีหนึ่งคือ การจัดหาหนังสือที่มีคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดประการหนึ่ง บริการให้แก่ครู แม้ว่าครูบางคนจะไม่มีโอกาสเข้ารับการศึกษาค้นคว้าหรือไม่มีโอกาสได้เยี่ยมชมชั้นเรียนของ โรงเรียนอื่น ๆ ตลอดจนไม่สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมของสมาคมทางการศึกษา หรือไม่มีโอกาสที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับงานวิจัยทางการศึกษา และหนังสือทางการศึกษานี้เป็น สำคัญสำหรับการศึกษายของครูทุกระดับ การอ่านหนังสือทางการศึกษามีประโยชน์แก่ครูหลายประการ เพราะไม่เพียงแต่จะช่วยให้ครูได้รับความรู้ในสาขาของตนเท่านั้น แต่ยังขยายขอบเขตของความรู้ออกไปยังสาขาวิชาอื่น ๆ ด้วย การอ่านจะช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มอยู่เสมอในการที่จะศึกษาหาความรู้ในเรื่องต่อ ๆ ไป และยังขยายความสนใจของครูให้กว้างขวางขึ้นด้วย

คาร์เตอร์ แฮนเซนต์ และแม็คคิม (Carter Hansen and Mckim 1962 : 377) ได้กล่าวถึงการพัฒนาโปรแกรมการอ่านทางด้านการศึกษาไว้ว่า ครูจำเป็นต้องแสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาชีพด้วยการอ่าน มีการจัดโปรแกรมการอ่านและวารสารทางการศึกษาซึ่งสัมพันธ์เป็นครั้งคราวก็ควรรวมอยู่ในโปรแกรมการอ่านของครูด้วย ครูจะต้องติดตามอ่านหนังสือทางการศึกษาใหม่ ๆ และจากการอ่านนั้นจะช่วยกระตุ้นให้ครูได้รับประสบการณ์ที่น่าสนใจ และเราให้กลับไปหาตำราทางการศึกษาที่สำคัญ ๆ และเป็นแหล่งทฤษฎีที่ปฏิบัติมา ครูจะต้องอ่านผลงานของนักการศึกษาผู้ซึ่ง มีอิทธิพลต่อทฤษฎี และการปฏิบัติการทางการศึกษาใหม่ ๆ การวางแผนเกี่ยวกับการอ่านที่จะมีผลต่อความก้าวหน้าของครูนั้นจะต้องไม่หยุดยั้ง เพียงแค่การอ่านหนังสือทางการศึกษาเท่านั้น ความรู้ทางการศึกษายของครูอาจได้อิทธิพลจากการอ่านเกี่ยวกับจิตวิทยา มนุษยวิทยา สังคมวิทยา ปรัชญา ฯลฯ เพราะการวางแผนการศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่มิมีผลสะท้อนมาจากการพัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ การปกครอง ความสัมพันธ์

ระหว่างประเทศ ครูยังสนใจหนังสือทางด้านอื่น ๆ มากเท่าใด ก็ย่อมจะได้รับความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านการศึกษามากขึ้นเท่านั้น นอกจากวารสารทางการศึกษา และวารสารอื่น ๆ แล้ว หนังสือ ที่ครูควรรหาอ่านยังมีอีกหลายชนิด เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้ครูเข้าใจ ถึงสภาพของสังคม และโลกได้เป็นอย่างดี

สเตฟเฟอร์ด (Stefferd 1953 : 84) กล่าวว่าการศึกษาด้วยตนเองมีความสำคัญมาก เพราะความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การอ่านถือว่าเป็นวิธีการศึกษาอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยเพิ่มประสบการณ์ด้วย ประสบการณ์บางอย่างผู้อ่านไม่อาจพบได้ในชีวิตจริง เพราะมีอุปสรรคเรื่อง เวลา กำสั้งเงิน และความสามารถ

ลูทิสลักซ์ อ่าฟันวงศ์ (2509 : 283-284) กล่าวว่า ถ้าพลเมืองของชาติซึ่งถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดมีประสิทธิภาพ ประเทศชาติก็จะพัฒนาตามไปด้วย โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย หนังสือและวัสดุการอ่านมีบทบาทสำคัญไม่เพียงแต่ประกอบการศึกษา เท่านั้น แต่มีความสำคัญในการพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และ เศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย

สนิท ตั้งทวี (2526 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นการพัฒนาเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ การทำงานในทุกอาชีพต้องการความก้าวหน้า ฉะนั้นผู้ประกอบอาชีพที่ดีทุกประเภทจำเป็นต้องขวนขวายหาความรู้เพื่อปรับปรุง เพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของตนอย่างไม่หยุดยั้ง การอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ ย่อมให้ประโยชน์แก่ผู้แสวงหาและทำให้ผู้อ่านมีความรู้ กว้างขวางทั้งส่วนตัวและวงงานที่ปฏิบัติ ผู้ที่ไม่นิยมการอ่านจะไม่เจริญก้าวหน้าบางครั้งอาจจะถอยหลังอีกด้วย ผู้สนใจและผู้ขวนขวายอ่านหนังสืออยู่เสมอย่อมประสบความสำเร็จและก้าวหน้าเสมอ

กรมการฝึกหัดครู (2523 : ๑) ได้ดำเนินการติดตามครูที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครูตั้งแต่ปีการศึกษา 2518-2521 ที่สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จาก 13 จังหวัดในเขตการศึกษา 9 และ 10 จำนวน 13 จังหวัด จำนวน 779 คน

ผลการประเมินผลจากผู้บังคับบัญชาพบว่า ด้านความรู้ความสามารถในการสอน ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ การพัฒนาเด็ก แผนการสอน การวัดผลการประเมินผล ครูที่สำเร็จจากสถาบันฝึกหัดครูมีความสามารถในระดับปานกลาง ในเรื่องของการอธิบายการยกตัวอย่าง การเลือกใช้วิธีสอน การรู้จักขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมครูที่จบจากสถาบันฝึกหัดครู มีความสามารถในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

นอกจากนี้จากรายงานผลการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา ระดับประถมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในจังหวัดต่าง ๆ หลายจังหวัด เช่น จังหวัด ฉะเชิงเทรา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2524-2528 : 55) พบว่าในเรื่องของวัสดุการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกของครูเกี่ยวกับคู่มือประกอบการเรียนการสอนหนังสือ สำหรับการค้นคว้า เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนของครูยังมีไม่เพียงพอ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาขึ้นอย่างมากภายในระดับประถมศึกษา ตัวอย่างเช่น ปัญหาด้านบุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์ในวิชาการด้านต่าง ๆ ปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์และหนังสือประกอบการสอน ปัญหาการขาดความรู้ในกระบวนการจัดการศึกษาตามแนวหลักสูตรใหม่ ซึ่งถือได้ว่า ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาใหญ่ และมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของเด็กเป็นอย่างมาก

จากสภาพปัญหาและเหตุผลต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาการอ่านวารสารทางการศึกษาของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับลักษณะการอ่านวารสารทางการศึกษา ได้แก่ ความถี่ในการอ่านวารสารทางการศึกษา ช่วงเวลาในการอ่านวารสารทางการศึกษา สถานที่อ่านวารสารทางการศึกษา วิธีการหาวารสารทางการศึกษามาอ่าน วิธีการคัดเลือกวารสารทางการศึกษามาอ่าน เหตุผลในการเลือกอ่านวารสารทางการศึกษา เรื่องในวารสารทางการศึกษาที่ชอบอ่าน วิธีการอ่านเรื่องต่าง ๆ ในวารสารทางการศึกษา ภาษาที่ชอบอ่านในวารสารทางการศึกษา พฤติกรรมหลังการอ่านวารสารทางการศึกษาและจุดประสงค์ในการอ่านวารสารทางการศึกษา นอกจากนั้นจะเป็นการศึกษาความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่านวารสารทางการศึกษาในเรื่อง ความสำคัญของการอ่านวารสารทางการศึกษาต่อการสอน เนื้อหาที่ควรเพิ่มในวารสารทางการศึกษา สิ่ง

ที่ทำให้วารสารทางการศึกษาได้รับความนิยมนั้นเนื่อง ความต้องการในการบริการวารสารทางการศึกษาของห้องสมุด จำนวนวารสารทางการศึกษาและ เวลาที่ต้องการยืมวารสารทางการศึกษา ความสนใจในวารสารทางการศึกษา ประโยชน์จากการอ่านวารสารทางการศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านวารสารทางการศึกษา

ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางในการ แก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านวารสารทางการศึกษาของครูประถมศึกษา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการอ่านวารสารทางการศึกษาของครูประถมศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาได้เห็นคุณค่าของการอ่านวารสารทางการศึกษา ตลอดจนทราบปัญหาและหาทางแก้ไข ปัญหา การอ่านวารสารทางการศึกษาของครูประถมศึกษา เพื่อให้ครูได้อ่านวารสารทางการศึกษา และสามารถนำเอาความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านวารสารทางการศึกษา มาใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา การอ่านวารสารทางการศึกษา ฉบับภาษาไทยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษา แห่งชาติ ตามการรับรู้ของตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการอ่านวารสารทางการศึกษา เฉพาะครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษา แห่งชาติ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษา แห่งชาติ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้

คำจำกัดความ

วารสารทางการศึกษา หมายถึง สิ่งตีพิมพ์ที่มีกำหนดออกตามระยะเวลาและตามวาระสำคัญ ๆ เช่น รายสัปดาห์ รายปักษ์ และรายเดือน เป็นต้น ซึ่งบรรจุเรื่องราวต่าง ๆ เป็นบทความ เรื่องสั้น และคอลัมน์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการศึกษาหรือเกี่ยวเนื่องกับการศึกษาไม่ว่าจะเป็นวารสารที่ให้ความรู้เฉพาะสาขาวิชาหรือทั่ว ๆ ไป

การอ่านวารสารทางการศึกษา หมายถึง ลักษณะการอ่านวารสารทางการศึกษา ได้แก่ ความถี่ในการอ่าน ช่วงเวลาในการอ่าน สถานที่อ่านวิธีการหาวารสารมาอ่าน วิธีการเลือกวารสารมาอ่าน วิธีการเลือกวารสารมาอ่าน เหตุผลในการเลือกวารสารมาอ่าน เรื่องในวารสารที่ชอบอ่าน วิธีการอ่านเรื่องต่าง ๆ ในวารสาร ภาษาที่ชอบอ่านในวารสาร พฤติกรรมหลังจากการอ่านจุดประสงค์ในการอ่าน และ ความคิดเห็นของครูที่เคยอ่านวารสารทางการศึกษาที่เกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านวารสารต่อการสอน เนื้อหาที่ควรเพิ่มในวารสารสิ่งที่ทำให้วารสารได้รับความนิยมต่อเนื่อง ความต้องการในการบริการวารสารของห้องสมุด จำนวนวารสารและเวลาที่ต้องการยืมวารสาร ความสนใจวารสาร ประโยชน์จากการอ่านวารสาร ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านวารสารทางการศึกษา

ครู หมายถึง ครูประถมศึกษาซึ่งทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในปีการศึกษา 2529

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลความรู้จากหนังสือวารสาร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับลักษณะของการอ่านความสนใจของผู้
อ่าน ความต้องการของผู้อ่าน ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการอ่าน ตลอดจนข้อปรับปรุงแก้ไข
จากการอ่านวารสารทางการศึกษาของครูประถมศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 1 ชุด
เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการอ่านวารสารทางการศึกษาของครูที่เคย
อ่านวารสารทางการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านต่าง ๆ ของครูที่เคยอ่านวารสาร
ทางการศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่ไม่เคยอ่านวารสารทาง
การศึกษา

3. ตัวอย่างประชากร ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูประถม
ศึกษา ซึ่งทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
ในปีการศึกษา 2529 จากทุกภูมิภาคในประเทศไทย จำนวน 10 จังหวัด หรือ 20 อำเภอ หรือ
732 โรงเรียน รวมจำนวนครูที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 732 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อส่งแบบสอบถามและทำการเก็บรวบรวม
ข้อมูลจากตัวอย่างประชากร แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้นจำนวน 732 ฉบับ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้ง 4 ตอน ดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การร้อยละ

แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การร้อยละ

แบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แบบสอบถามตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นในการอ่านวารสารทางการศึกษาของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. เป็นแนวทางให้ครูประถมศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับประถมศึกษาเห็นประโยชน์และคุณค่าจากการอ่านวารสารทางการศึกษา
3. ทำให้ทราบถึงแนวโน้มการอ่านวารสารทางการศึกษาในโรงเรียนเพื่อผู้บริหารและครูบรรณารักษ์ จะได้นำทางส่งเสริมดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดหาวารสารให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสถานศึกษา
4. เป็นแนวทางเสนอแนะแก่ผู้จัดทำวารสารทางการศึกษาในการที่จะเสนอเนื้อหาสาระในสาขาวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม และความพึงพอใจของผู้อ่านอย่างกว้างขวาง

ศูนย์วิทยะทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย